

RIKSDAGENS SVAR 197/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring av mervärdesskattelagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till ändring av mervärdesskattelagen (RP 171/2009 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 37/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 125 §,

ändras 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten, 71 § 3 och 4 punkten, 94 § 1 mom. 12 och 14—17 punkten, 122, 122 a, 123, 126, 132 och 150 §, 151 § 1 och 3 mom. samt 152 §,

av dem 70 § 1 mom. 6 punkten och 71 § 3 och 4 punkten sådana de lyder i 1767/1995, 70 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 763/1999, 94 § 1 mom. 12 och 14 punkten sådana de lyder i lag 737/2008 och 15—17 punkten sådana de lyder i lag 1486/1994, 122 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995 samt i lag 940/1999, 122 a och 132 § sådana de lyder i nämnda lag 940/1999, 126 § sådan den lyder i lag 915/2001, 150 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 940/1999 och 152 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994, samt

fogas till 70 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 763/1999, en ny 8 punkt i stället för den 8 punkt som upphävts genom nämnda lag 1767/1995, före 150 § en ny mellanrubrik, till lagen nya 156 a—156 l § och före dem en ny mellanrubrik, till lagen ett nytt 15 a kap. och till 157 § ett nytt 4 mom., som följer:

70 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

— — — — —
6) försäljning av ett luftfartyg, reservdelar eller utrustning till ett sådant eller försäljning av varor för att utrusta ett luftfartyg för att användas av en näringsidkare som mot betalning bedriver huvudsakligen internationell flygtrafik,

7) försäljning av varor för försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik och för försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands, om inte något annat bestäms i 2 mom.,

8) försäljning av varor för att utrusta ett fartyg i yrkesmässig internationell trafik.
— — — — —

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

3) försäljning av tjänster på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik till dem som reser utomlands samt försäljning av tjänster som direkt tillgodoser sådana fartyg eller deras last,

4) uthyrning av luftfartyg, reservdelar eller utrustning för sådana eller försäljning av arbetsprestationer som hänför sig till dessa, befraktning av luftfartyg eller försäljning av andra tjänster som direkt tillgodoser sådana luftfartyg eller deras last, för att användas av en näringsidkare som mot betalning bedriver huvudsakligen internationell flygtrafik,

94 §

Skattefri är import av följande varor

12) varor som är tullfria enligt artiklarna 3—24, 54—56, 59, 60—65, 74—103, 106—113 samt varor som är tullfria enligt artikel 43 och som avses i punkt B i bilaga 2 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullfrihetsförordningen*),

14) varor som enligt artiklarna 25—27 i tullfrihetsförordningen är tullfria, med undantag av cigaretter, cigariller, cigarrer, pip- och cigarettobak, alkohol och alkoholdrycker, med följande ytterligare begränsningar:

a) högst 500 gram kaffe eller 200 gram kaffeextrakt eller kaffeessens,

b) högst 100 gram te eller 40 gram teextrakt eller teessens,

15) varor som enligt artikel 53 i tullfrihetsförordningen är tullfria, under förutsättning att varorna har erhållits kostnadsfritt och att de är avsedda att användas av offentliga inrättningar som bedriver utbildning och vetenskaplig forskning eller av privata inrättningar godkända av en myndighet, vilka bedriver motsvarande verksamhet,

16) varor som enligt artikel 104 i tullfrihetsförordningen är tullfria, om varorna kostnadsfritt importeras till myndigheter, samfund eller organisationer,

17) varor som enligt artikel 105 i tullfrihetsförordningen är tullfria, om vederlaget för dessa varor inkluderas i skattegrunden för skatten på importen av den transporterade varan,

122 §

En utländsk näringsidkare har rätt att få återbäring för den i förvärvet inkluderade mervärdesskatten för en vara eller en tjänst, om näringsidkaren inte har fast driftställe i Finland från vilket affärstransaktioner genomförs och om han inte i form av affärsverksamhet bedriver annan säljning av varor och tjänster i Finland än

1) försäljning enligt 8 a eller 9 § för vilken köparen är skattskyldig eller där staten är köpare och

2) sådan försäljning av transporttjänster och stödtjänster till dessa som är skattefri med stöd av 71, 72 d eller 72 h §.

Skatten återbärs till den del anskaffningen hänför sig till en utlänning

1) utomlands bedrivna verksamhet som skulle ha medfört skattskyldighet eller berättigat till återbäring enligt 131 a § om verksamheten hade bedrivits i Finland, eller

2) i Finland idkade försäljning enligt 1 mom. 1 eller 2 punkten.

Rätten till återbäring gäller endast skatt som skulle ha kunnat dras av med stöd av bestämmelserna i 10 kap., om utlänningen hade varit skattskyldig för verksamheten.

122 a §

En utländsk näringsidkare som avses i 122 § 1 mom. har rätt att få återbäring för den skatt enligt 131 a § som inkluderats i ett förvärv, om förvärvet av en vara eller tjänst hänför sig till verksamhet som den utländska näringsidkaren bedriver utomlands och som hade berättigat till återbäring enligt 131 a § om verksamheten hade bedrivits i Finland.

123 §

Rätten till återbäring förutsätter att näringsidkaren har skaffat varorna eller tjänsterna för sina i etableringsstaten till avdrag berättigande affärstransaktioner.

Om näringsidkaren i etableringsstaten genomför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag, återbärs av den mervärdesskatt som berättigar till återbäring enligt 122 och 122 a § högst den del som hänför sig till avdragsberättigande transaktioner. I fråga om näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat bestäms den avdragsgilla andelen enligt etableringsstatens lagstiftning som baserar sig på artikel 173 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*).

Med *etableringsstat* avses den stat där näringsidkaren har sitt säte eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

126 §

Gäller ansökan om återbäring hela kalenderåret eller slutet av det ska återbäringsbelopp under 50 euro inte återbäras. I andra fall betalas återbäring inte, om återbäringsbeloppet understiger 400 euro.

132 §

En utlänning har inte rätt att få återbäring enligt 131 eller 131 a § för förvärv i fråga om vilka han har rätt till återbäring enligt 122 eller 122 a §. Detta tillämpas inte om en utlänning som tillhandahåller sådana skattefria transporttjänster och stödtjänster till dessa som avses i 71, 72 d eller 72 h § för denna sin verksamhet i Finland har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. I så fall är han endast berättigad till återbäring enligt 131 eller 131 a §.

Näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen

150 §

En näringsidkare som inte är etablerad inom gemenskapen ska skriftligen hos Skatteförvalt-

ningen ansöka om återbäring enligt 122 och 122 a §.

Med *näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen* avses näringsidkare som varken har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs inom Gemenskapens territorium.

Ansökan om återbäring ska gälla en period som omfattar minst tre månader i följd inom ett och samma kalenderår, och högst ett kalenderår. Ansökan får dock göras för en period som är kortare än tre månader, om ansökan gäller slutet av kalenderåret.

Den skatt som ingår i en anskaffning ska hänföras till den period under vilken

1) skyldigheten att betala skatt för försäljningen har uppkommit enligt 15 § 1 mom. 1 eller 2 punkten eller under vilken varan eller tjänsten har fakturerats, beroende på vilket som sker senare, eller

2) en importerad vara har förtullats.

Ansökan kan också avse fakturerade inköp av sådana varor och tjänster samt import av sådana varor som levererats, utförts eller förtullats under ett och samma kalenderår, om inköpen eller importen inte har ingått i tidigare ansökningar.

Ansökan skall göras inom sex månader från utgången av det kalenderår som omfattar den period ansökan gäller.

151 §

Ansökan om återbäring ska göras på finska, svenska eller engelska på en blankett som fastställts av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och de handlingar som skall fogas till den.

152 §

Återbäring betalas i euro på det konto i en bank i Finland som sökanden har angett. Återbäringen kan på sökandens begäran inbetalas till en bank i en annan medlemsstat, varvid sökanden svarar för de kostnader som den utländska banken tar ut för betalningen av återbäringen. På återbäring betalas ingen ränta.

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål återlämna de handlingar i original som sökanden fogat till ansökan om återbäring och som avses i 151 § 2 mom. 1 punkten.

15 kap.

Skatteåterbäring till vissa utländska näringsidkare

Näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat

156 a §

En näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat ska söka återbäring enligt 122 och 122 a § på elektronisk väg hos Skatteförvaltningen genom att inlämna ansökan till etableringsmedlemsstaten via ett elektroniskt datasystem som upprättats av denna stat.

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs i en annan medlemsstat än Finland.

156 b §

Ansökan om återbäring ska gälla en period som omfattar minst tre kalendermånader i följd inom ett och samma kalenderår och högst ett kalenderår. Ansökan får dock göras för en period som är kortare än tre månader, om ansökan gäller slutet av kalenderåret.

Den skatt som ingår i en anskaffning ska hänföras till den period under vilken

1) skyldigheten att betala skatt för försäljningen har uppkommit enligt 15 § 1 mom. 1 eller 2 punkten eller under vilken varan eller tjänsten har fakturerats, beroende på vilket som sker senare, eller

2) en importerad vara har förtullats.

Ansökan kan också avse fakturerade inköp av sådana varor och tjänster samt import av sådana varor som levererats, utförts eller förtullats under ett och samma kalenderår, om inköpen eller importen inte har ingått i tidigare ansökningar.

Ansökan skall göras inom nio månader från utgången av det kalenderår som omfattar den period ansökan gäller.

156 c §

Ansökan om återbäring ska göras på finska, svenska eller engelska.

Om beskattningsgrunden för en faktura eller ett importdokument uppgår till minst 1 000 euro ska en elektronisk kopia av dokumentet fogas till ansökan.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i ansökan, hur uppgifterna ska lämnas och vilka handlingar som ska fogas till ansökan. Ansökan anses ha gjorts endast i det fall att sökanden lämnat alla de uppgifter som krävs i Skatteförvaltningens föreskrifter.

156 d §

Om den avdragsgilla andel som tillämpas i etableringsmedlemsstaten och som avses i 123 § 2 mom. efter det att ansökan om återbäring gjorts justeras i enlighet med artikel 175 i mervärdesskattedirektivet, ska näringsidkaren under det kalenderår som följer på återbäringsperioden uppge den justerade avdragsgilla andelen via ett elektroniskt datasystem som etableringsmedlemsstaten har upprättat.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en korrigeringsanmälan.

Ett belopp som till följd av en i 1 mom. avsedd justering av den avdragsgilla andelen har återburits till för stort belopp eller inte alls återburits kan beaktas som en höjning eller sänkning av ett belopp som ska återbäras på grund av en ansökan om återbäring som har gjorts under det kalenderår som följer på återbäringsperioden.

156 e §

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg utan dröjsmål underrätta sökanden om vilket datum den mottog ansökan från etableringsmedlemsstaten.

Beslutet med anledning av ansökan om återbäring ska sändas till sökanden inom fyra månader från det att ansökan inkom, om ytterligare information inte har begärts.

156 f §

Om Skatteförvaltningen inte har alla de uppgifter som behövs för att avgöra ett ärende ska den begära ytterligare information inom fyra månader från det att den tog emot ansökan. Vid behov kan kompletterande ytterligare information begäras.

Om Skatteförvaltningen har grundad anledning att betvivla riktigheten av en ansökan om återbäring, kan sökanden som ytterligare information anmodas att lämna in en faktura eller ett importdokument.

Den begärda informationen ska lämnas till Skatteförvaltningen inom en månad från den dag begäran mottogs.

156 g §

Om Skatteförvaltningen har begärt ytterligare information, ska den till sökanden sända beslutet beträffande ansökan om återbäring inom två månader från det att uppgifterna har tagits emot eller, om inga uppgifter har fått, inom två månader från det att fristen för att lämna ytterligare information har löpt ut. Fristen för beslutet med anledning av ansökan är dock alltid minst sex månader från det att Skatteförvaltningen tog emot ansökan.

Om Skatteförvaltningen har begärt kompletterande ytterligare information ska beslutet med anledning av ansökan sändas till sökanden inom åtta månader från det att ansökan togs emot.

156 h §

Återbäringen ska betalas inom tio arbetsdagar från utgången av den frist som nämns i 156 e eller 156 g §.

Återbäringen betalas i euro på det konto i en bank i Finland som sökanden har uppgett. På sökandens begäran kan betalningen ske till en bank i en annan medlemsstat, varvid sökanden svarar för de kostnader som den utländska banken tar ut för betalningen av återbäringen.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som nämns i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag återbäringen faktiskt görs.

Om sökanden inte lämnar in den begärda ytterligare informationen eller den kompletterande ytterligare informationen inom fastställda tidsfrister betalas ingen ränta.

156 j §

I fråga om återkrav av återbäring till för högt belopp och skatteförhöjning tillämpas 153 och 154 §.

156 k §

Ett elektroniskt meddelande om när ansökan om återbäring har mottagits sänds till sökanden på den adress denna har uppgett. Begäran om ytterligare information i fråga om återbäring eller återkrav sänds likaså som elektroniskt meddelande, om inte begäran enligt 2 mom., skyddet för sökandens integritet eller något annat behov av särskilt skydd eller tryggnad av rättigheter kräver att begäran sänds som brev per post. Alternativt kan ett meddelande eller en begäran om ytterligare information sändas till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten.

Om begäran om ytterligare information riktar sig till en myndighet eller av någon annan person än sökanden ska begäran framställas på elektronisk väg endast om mottagaren har tillgång till sådana medel.

Beslut om återbäring eller återkrav kan delges genom brev per post under den adress som sökanden har uppgett. Beslutet kan även sändas till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten.

Om inte något annat visas anses mottagaren ha fått del av en handling som sänts som brev per post den sjunde dagen efter att handlingen postats. Om en begäran om ytterligare information enligt 1 mom. har sänts till sökanden elektroniskt via ett elektroniskt datasystem som upprättats av sökandens etableringsmedlemsstat och med handräckning från etableringsmedlemsstaten, anses sökanden ha fått del av handlingen den sjunde dagen efter att den har gjorts tillgänglig för sökanden i det elektroniska datasystemet, om inte något annat visas.

156 l §

I fråga om återbäring och belopp som debiterats med stöd av 156 j § iakttas tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag eller i någon annan lag.

Den frist om tre år som avses i 192 och 193 § räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.

15 a kap.

Ansökan om återbäring till andra medlemsstater

156 m §

En näringsidkare som är etablerad i Finland och som från en annan medlemsstat söker sådan återbäring enligt 122 och 122 a § som motsvarar återbäring av mervärdesskatt ska tillställa Skatteförvaltningen i Finland sin ansökan via ett elektroniskt datasystem som Skatteförvaltningen har upprättat. Ansökan anses ha gjorts bara i det fall att sökanden har lämnat alla de uppgifter som den medlemsstat från vilken återbäring söks krä-

ver med stöd av artiklarna 8, 9 och 11 i mervärdesskattedirektivet.

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål sända sökanden ett elektroniskt mottagningsbevis via det elektroniska datasystemet.

Skatteförvaltningen sänder inte ansökan om återbäring till den medlemsstat från vilken återbäring söks, om sökanden inte varit införd i registret över mervärdesskattskyldiga under återbäringsperioden.

Ett beslut enligt 3 mom. att inte sända en ansökan kan delges genom brev per post under den adress som sökanden har uppgett. Om inte något annat visas anses mottagaren ha fått del av en handling som sänts per post den sjunde dagen efter att handlingen postats. Meddelande om beslutet ska dessutom utan dröjsmål sändas via det elektroniska datasystemet.

På överklagande av beslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som i 21 kap. föreskrivs om sökande av ändring i förhandsavgörande.

157 §

Skatteförvaltningen tar emot och vidarebefordrar via ett elektroniskt datasystem som den upprättat de ansökningar om återbäring enligt 156 m § som riktats till andra medlemsstater och sköter övriga uppgifter som vidarebefordringen av ansökningarna kräver.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ansökningar om återbäring som gjorts före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 70 § 1 mom. 6—8 punkten och 71 § 3 och 4 punkten tillämpas inte på varor som har levererats eller tjänster som har utförts före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 30 november 2009